

SVATOMOŘICKÝ ZPRAVODAJ

Ročník XXVII. Číslo 13 29.3.2020

U Hospodina je slitování, hojné je u něho vykoupení. (Ž 130)

NEDĚLNÍ EVANGELIUM (Jan 11,1-45, výběr Jan 11,19-45)

K Martě a Marii přišlo mnoho židů, aby je potěšili v žalu nad bratrem. Když Marta uslyšela, že Ježíš přichází, chvátala mu naproti. Marie zůstala v domě. Marta řekla Ježíšovi: „Pane, kdybys tu byl, můj bratr by byl neumřel. Ale vím i teď, že ať bys žádal Boha o cokoli, Bůh ti to dá.“ Ježíš jí řekl: „Tvůj bratr vstane.“ Marta mu odpověděla: „Vím, že vstane při vzkříšení v poslední den.“ Ježíš jí řekl: „Já jsem vzkříšení a život. Kdo věří ve mne, i kdyby umřel, bude žít a žádný, kdo žije a věří ve mne, neumře navěky. Věříš tomu?“ Odpověděla mu: „Ano, Pane, věřím, že ty jsi Mesiáš, Syn Boží, který má přijít na svět.“ Po těch slovech odešla, zavolala svou sestru Marii stranou a řekla jí: „Mistr je tu a volá tě.“ Jak to Marie uslyšela, rychle vstala a šla k němu. Ježíš totiž dosud nedošel do vesnice, ale byl ještě na tom místě, kam mu Marta přišla naproti. Když uviděli židé, kteří byli u Marie v domě a těšili ji, že rychle vstala a vyšla, šli za ní; mysleli si, že jde k hrobu, aby se tam vyplakala. Jakmile Marie došla tam, kde byl Ježíš, a uviděla ho, klesla mu k nohám a řekla mu: „Pane, kdybys tu byl, můj bratr by byl neumřel.“ Když Ježíš viděl, jak pláče ona a jak pláčou i židé, kteří přišli zároveň s ní, v duchu byl hluboce dojat, zachvěl se a zeptal se: „Kam jste ho položili?“ Odpověděli mu: „Pane, pojď se podívat!“ Ježíš zaplakal. Židé říkali: „Hle, jak ho miloval!“ Ale někteří z nich řekli: „Copak nemohl ten, který otevřel oči slepému, také dokázat, aby on neumřel?“ Ježíš byl znovu hluboce dojat a přišel ke hrobu. Byla to jeskyně a na ní ležel kámen. Ježíš řekl: „Odstraňte ten kámen!“ Sestra zemřelého Marta mu namítla: „Pane, už zapáchá, vždyť je tam čtvrtý den.“ Ježíš jí odpověděl: „Řekl jsem ti přece, že budeš-li věřit, uvidíš slávu Boží.“ Odstranili tedy kámen. Ježíš obrátil oči vzhůru a řekl: „Otče, děkuji ti, že jsi mě vyslyšel. Já jsem ovšem věděl, že mě vždycky vyslyšíš. Ale řekl jsem to kvůli zástupu, který stojí kolem mě, aby uvěřili, že ty jsi mě poslal.“ Po těch slovech zavolal mocným hlasem: „Lazare, pojď ven!“ Mrtvý vyšel, ovázan na nohou i na rukou pruhy plátna a s tváří omotanou šátkem. Ježíš jim nařídil: „Rozvažte ho a nechte odejít!“ Mnoho z těch židů, kteří přišli k Marii a uviděli, co Ježíš vykonal, v něj uvěřilo.

KRÁTKÉ ZAMYŠLENÍ

Čteme, že Lazar je mrtvý. A jeho přítel Ježíš přichází zjevně příliš pozdě na to, aby nemocnému pomohl. Přesto se stane zázrak: Ježíš jej probouzí k životu. Je to takový zázrak, až se nám tomu nechce ani věřit a tím spíše si z něj něco vzít pro náš život. A přesto. Lazar byl člověk, a dříve či později pak *skutečně* zemřel, stejně jako jednou zemřeme všichni. Ale pro tento příběh z jeho *života* máme jednu přímou paralelu. I v našem životě totiž přichází čas od času období, kde se může zdát vše prázdné, šedé a beznadějně. A pak přijde, a ona vskutku opět přijde nová naděje, odvaha, energie a očekávání – které nám umožní si zpětně uvědomit, že nic, zhora nic není v životě samozřejmé. A že i život sám je pouze dar, *dočasný* dar. Nenašli jste se tam?

PŘÍŠTÍ NEDĚLI: Mt 26,14-27,66 Umučení našeho Pána Ježíše Krista podle Matouše.

SLOVO KŘEŠTANA – SLOVO K ZAMYŠLENÍ A K POVZBUZENÍ

Milí farníci i ne-farníci,

pamatuji na Vás v modlitbách i při mši sv. a chci podat pár myšlenek.

Běžně se vídáváme a slycháváme při bohoslužbách u sv. Mořice a nyní je bohoslužba směřována do televizního nebo rozhlasového přenosu, neboť jsme v donucené izolaci, jakou žádný z nás nepamatuje. Krok za krokem narůstají omezení, jak v pohybu, tak v kontaktech. Naše reakce jsou

různé. Vzhledem k tomu, že tato zkouška bude i prověrkou naší víry i vzájemných vztahů, je žádoucí přenést náboženskou teorii do praxe života. „**Ted' je ta doba příhodná, ted' je ten den spásy**“, sděluje Písmo. Věřím, že Bůh o nás ví a asi chce, aby tento náš PŮST byl víc podle vize Boží než naší, neboť často mluvíme a nečiníme.

Jsme nyní „donuceni“ se neukazovat lidem, modleme se tedy ve skrytosti..., ať náš nebeský Otec vidí. Přečtěte si evangelium z Popeleční středy a přijměme ony Boží návrhy za své. Jsou to výzvy pro tuto dobu, pro nás věřící i pro ty nevěřící.

Neztrácejme naději v Boží plán a záměr, neradme Bohu, co má či nemá dělat a už vůbec Bohu nevyčítejme, co si to dovolil na to naše lidské pokolení poslat. Pro všechny, kdo hledají i dnes své místo před Bohem a chtějí, aby byla jeho vůle na nebi i na zemi, ať sestoupí Boží požehnání. Sursum corda! (Vzhůru srdce.)

(Pater František Hanáček, 24.3.2020)

SVÁTKY V TÝDNU 29.3. – 5.4.2020

- Neděle 29.3. Taťána / bl. Ludolf (Slavomil) (5. neděle postní)
- Pondělí 30.3. Arnošt / sv. Jan Klimak
- Úterý 31.3. Quido / bl. Balbína
- Středa 1.4. Hugo / sv. Makarius (Blahomír)
- Čtvrtek 2.4. Erika / sv. František z Pauly
- Pátek 3.4. Richard / sv. Nikita
- Sobota 4.4. Ivana / sv. Izidor
- Neděle 5.4. Miroslava / sv. Vincenc Ferrerský (6. neděle postní - Květná neděle)

Z HISTORIE KOSTELA - Husitské války

Husitské války na Moravě probíhaly cca 20 let, což je ve stavbě našeho kostela jen krátká epizoda, protože se stavěl prakticky 100 let. Mohli bychom si například zapamatovat rok jeho posvěcení (1492), jelikož ve stejný rok Kolumbus objevil Ameriku.

V r.1415 došlo ve městě k upálení dvou kacířů - studenta pražské univerzity a jeho společníka. Provinili se prý veřejným odporem při protihusitském kázání kněze v nejmenovaném kostele. Bylo by zajímavé získat o celé záležitosti nějaké podrobnosti.

Olomouc zůstala po celou dobu husitských válek na straně katolické. Za tím stojí jednoznačně velmi zajímavá postava olomouckého biskupa Jana Železného, který byl v úřadu v r.1418-1430. Ten se někdy označuje také jako Pražský a účastnil se kostnického procesu, kde žaloval na mistra Jana Husa. I když husité Olomouc nikdy nedobyli, neznamená to, že by v Olomouci byl klid na stavbu nového kostela. Například v r.1425 rozbořili husité kartuziánský klášter v Dolanech a v r.1432 dobyli Klášterní Hradisko. Biskup Jan podnikal proti husitům výpravy a jeho vojsko mělo v jednu chvíli i 3000 mužů. Nakonec se ale musel stáhnout do Uher, kde v Ostřihomi zemřel. Radikálové na obou stranách i jejich armády žoldnéřů se staly pro naši zemi neúnosnou přítěží. Umírnění se pak dohodli a v Brně se r.1434 zpečetil smír. Za olomoucké biskupství dokument stvrdil již nám známý Kuneš (Konrád) ze Zvole. Zikmund Lucemburský se po celou dobu válek snažil věrné Olomouci odvděčit různými privilegii. To nejzajímavější je z r.1422 a dovoluje se v něm městu razit vlastní mince. Nemáte někdo nějakou doma?

AKTUALITY Z FARNOSTI

Přikládáme nabídku našeho otce Františka Hanáčka: „Nabízím službu duchovního povzbuzení prostřednictvím telefonu nebo mailem. Protože stavební práce na kostele pokračují, tak nemohu někdy vzít telefon ihned, ale určitě zpětně zavolám. Můj mobil: 602 539 303 a emailová adresa: christ@volny.cz.“

KOUTEK MOUDROSTI

Kdo žije jenom pro sebe

Ochudí jiné o sebe

Ochudí sebe o jiné

Zakrní a zahyne (Jan Werich)

Chcete dostávat Svatomořický zpravodaj v elektronické podobě na Vaši emailovou adresu? Stačí napsat email s předmětem SZ-přihlásit na svatomoricky.zpravodaj@seznam.cz. Pro odhlášení pak pošlete zprávu s předmětem SZ-odhlásit. Farnost Svatého Mořice Olomouc ..